

[Birthe Hansen]

tror, det er en lille gruppe, men den eksisterer, nemlig de børn, der af andre grunde forbliver på sygehuset i forlængelse af fødslen. Desværre har vi ikke haft tid til at få de nøjagtige tal oplyst, men vi stiller alligevel et underændringsforslag, som skal tilgodese også denne gruppe børn.

Vi siger med vore andre ændringsforslag, at det mindste krav fra en nyfødts side, nemlig kravet om 6 måneder sammen med den ene eller den anden af forældrene, bør opfyldes fra samfundets side for at sikre folkesundheden, idet vi mener, at den foreslåede længde på barselorloven fysisk, psykisk og socialt vil gavne barnet, kvinden og familien.

Hvis vore ændringsforslag om forlængelse af barselorlov forkastes, stemmer vi for forlængelsen på de 10 uger. Det er en forbedring i forhold til de nuværende 14 uger. Vi lægger i SF stor vægt på en forlængelse af ammeperioden, idet brysternærede børn synes at have mindre risiko for fejlernæring og allergiske lidelser. De ernæringsmæssige fordele skyldes såvel modermælken sammensætning som dens indhold af aktive antistoffer.

Af en rapport fra forebyggelsesrådet, omtalt i Berlingske Tidende i går, fremgår det, at kun halvdelen af alle mødre ammer deres børn efter 3 måneder. Det er klart, at det bl.a. skyldes de umulige forhold for amning, når kvinden først har genoptaget sit arbejde; på det område bør der gøres en indsats i fremtiden.

Under udvalgsarbejdet har der vist sig en del uenighed mellem socialdemokraterne og os, idet de desværre ikke lægger samme vægt på værdien af amning af barnet, som vi gør. Ej heller er de sikre på, at kvinden har behov for en forlængelse af barselorloven. Vi mener tværtimod, at der er masser af kvinder med hårdt og opslidende arbejde, for hvem et tilbud om mindst 6 måneders barselorlov måtte være rimeligt.

Og hvis nogen skulle undre sig over, at vi ikke ønsker, at forældre holder en del af de 10 ugers forlængede orlov sammen, så skal jeg fortælle hvorfor. Det er vort ønske, at faderen bliver hovedansvarlig for barnets pasning og opdragelse i den del af perioden, der tildeles ham. Vi mener at fremme den reelle ligestilling mellem kønnene, når der gives en far mulighed for at have ansvaret for sit barn i den spæde alder, den alder,

hvor forholdet mellem børn og forældre grundlægges.

Men vi kan ligesom socialdemokratiet tilslutte os opfordringen fra ligestillingsrådet til indenrigsministeren om at henstille til kommuner og amtskommuner, at dagpengerefusion ved barsel anvendes til ansættelse af vikarer for at ændre på de nuværende forhold, hvor flere og flere kommuner undlader at ansætte barselvikar. Herved sparer kommunerne ca. 33.000 kr. pr. barsel; en stor del heraf er refusion fra staten. Det er grov udnyttelse af ordningen, hvis formål ud over hensynet til barn og kvinde var at stille kvinden lige med manden på arbejdsmarkedet, selv om hun fra naturens hånd er den, der føder børnene. En sådan politik fra arbejdsgivernes side kan være medvirkende til, at nogle kvinder undgår en graviditet på grund af den arbejdsmæssige byrde, de så kommer til at pålægge deres arbejdskammerater, og det vil sige, at en kvinde i den fødedygtige alder ikke vil være særlig attraktiv set fra kollegasynspunkt, men økonomisk attraktiv for arbejdsgiveren. Den politik, som arbejdsgiveren her fører, er børne-, kvinde- og familiefjendtlig.

Jeg vil slutte med at sige, at udsættelsen af lovens ikrafttræden til den 1. juli 1984 forekommer mig at være smålig. Den 1. januar 1984, som oprindelig var ikrafttrædelsesdato, havde vel været mulig, hvis man prioriterede børn lidt højere her i samfundet.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Med de ændringsforslag, der foreligger nu, tør man måske håbe, at området barselorlov er dækket for de næste 5-6-7 år, for det er vel egentlig det højeste, man kan opnå, og det er også udtryk for et vældig godt samarbejde mellem folketingets partier. Det er, vil jeg vove at påstå, et sus fra 1960'erne, det, vi har bevæget os ud i nu, men det er et længe nærret ønske fra småbørnsfamilierne, så vi vil meget gerne anbefale lovforslaget med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Specielt ét ændringsforslag, det vedrørende de for tidligt fødte børn, er jeg meget tilfreds med er kommet med, og jeg kan sige til fru Birthe Hansen, at når man ikke er gået længere, er det, fordi der er andre dispensationsmuligheder for den gruppe, fru Birthe Hansen her taler om.